

enige med hr. Søren Søndergaard – at kommunerne skal piskes. Og jeg ved, at hr. Karsten Nonbo, der er formand for et socialudvalg, har nogle ideer om en ændret refusionsordning, og selv vil jeg godt ride min gamle kæphest. Det er jo sådan i dag, at det er staten, der betaler fængslerne, og kommunerne, der skal betale det andet. Det kan sådan set betale sig for kommunerne, at de unge havner i spjældet, og vi vil meget gerne se på, om ikke den kassetænkning kan udgås ved, at det i virkeligheden blev kommunerne, der på en eller anden måde skulle betale, når de unge kom i fængsel, eller på en eller anden måde give en gulerod, så det kunne betale sig for kommunerne at holde deres unge kriminalitetsfri. Hvis vi kunne nå dertil, ville vi være nået meget langt.

Ungdomsdomstole er en meget indgribende foranstaltning i hele vores retsplejesystem, som det er i dag, og det kræver, som forslagsstillerne er inde på, at der nedsættes et udvalg. Men vi synes ikke, der er brug for at nedsætte flere udvalg, Vi mener, der er brug for noget handling nu.

Helge Adam Møller (KF):

Det har jo været en lang og en spændende dag med debat om kriminalitet, og jeg synes, det er imponerende, når man kan opleve, at regeringen og regeringspartierne afviser stort set alle de forslag, der kommer frem.

Jeg kunne endda forstå det, hvis vi kunne konstatere, at den alvorlige kriminalitet blandt unge tordnede nedad, og jeg kunne måske også acceptere det, som Socialdemokratiets ordfører sagde før: Vi i Socialdemokratiet ved, hvordan man mindsker ungdomskriminaliteten. De i Socialdemokratiet, der har den holdning, har også haft magt til at ændre forholdene, og i de 7 år, hvor man har haft udspillet, har der ikke været ét eneste forslag om nye foranstaltninger, som kunne mindske kriminaliteten, blandt børn og unge, som er blevet nedstemt af Det Konservative Folkeparti. Ikke ét.

Alligevel må vi konstatere, som justitsministeren også gjorde i sin tale og i sin store erklæring den 27. oktober om regeringens indsats mod ungdomskriminalitet, at der er en udvikling, hvor børn og unge i stigende grad begår alvorlig personfarlig kriminalitet, og det drejer sig både om børn og unge over 15 år. Det siger regeringen, efter at den i 7 år har kunnet gøre noget og har gjort det forkerte hele tiden.

Så er der nogle, der kommer med nogle andre forslag og nogle andre ideer, og det er vist blevet sagt tidligere i dag, at så er der nogle, der reagerer på rygmarven, hedder det vist. Til dem vil jeg sige: Prøv at se bort fra, at det er Dansk Folkeparti, der har fremsat dette forslag. Prøv stille og roligt at læse det én gang til her i aften eller i weekenden, så vil I konstatere, også selv om der kan være dele af det, I er uenige i, at det er smækfyldt med gode, humanistiske, rimelige og sunde tanker: Det er velgennemtænkt, og der er utrolig megen faktisk oplysning om, hvordan andre lande, vi normalt sammenligner os med, prøver at gribe problemet an ud fra den samme holdning, som vi har, nemlig at nedbringe ungdomskriminaliteten.

Faktisk har 11 af de 15 EU-lande ungdomsdomstole, og det er jo ikke for at straffe de unge hårdere, men for at få dem hurtigere ud af kriminaliteten. Det er en særlig domstol, hvor der sidder folk fra socialforvaltningen, der har særlig forstand på tingene, en dommer, der har en særlig psykologisk uddannelse, osv., alt sammen for netop at kunne give en dom, der er skræddersyet til den unge, hvad enten den pågældende er under eller over 15 år.

Dansk Folkeparti peger på et reelt problem. De peger også på nogle løsningsmuligheder, og når jeg er så ekstra glad for dette forslag, er det jo, fordi mange af de tanker og ideer, man angriber fra den anden side af salen, er de samme, som jeg og Det Konservative Folkeparti har haft gennem mange år. For 3 år siden, den 29. januar 1998, fremsatte vi B 102, hvor vi sagde, og jeg citerer:

»Samfundet skal have nogle sanktionsmuligheder for de 12-17-årige, der ligger imellem det, at der intet sker, og det at blive sat i fængsel. Det skal være sanktioner, som er afpasset til børn og unge, sanktioner, som kan iværksættes hurtigt og tydeligt, så den begyndende kriminalitet opfanges, og de unge føres tilbage til et normalt samfundsliv.«

Der står stort set det samme i dette forslag, bare med lidt andre ord, men det eneste, man gør, er at sige: Duer ikke! Lad os fortsætte som hidtil. Det har vi set resultatet af, så selv om også jeg har været uenig i en del af de andre forslag, Dansk Folkeparti har fremsat, fordi jeg synes, de har været for firkantede, er dette her i hvert fald tankevækkende. Der er nytænkning, der er ideer, der er humanisme, og der er en holdning om at hjælpe unge med at komme ud af kriminaliteten. Men det har man ikke opfattet,